[2010] 9 S.C.R. 94

సమీర్ కుమార్ పాల్ మరియు మరొకరు

వర్సెస్

షేక్ అక్బర్ మరియు ఇతరులు

(సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 2398/2002)

జూలై 28, 2010

[దల్వీర్ భండారీ మరియు కె.ఎస్.రాధాకృష్ణన్, న్యాయమూర్తులు.]

సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1908 – సెక్షన్ 100 – రెండో అప్పీల్ – తొలగింపు కోసం దావా – సూట్ ఆస్తి వక్ఫ్ ఆస్తి అని అద్దెదారుని కేసు, అందువల్ల, విచారణ న్యాయస్థానం ఈ విషయాన్ని తేల్చే పరిధి లేదు, కానీ విచారణ న్యాయస్థానం మరియు సూట్ ఆస్తి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి అని మొదటి అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం ముందు ఎటువంటి పిటిషన్ లేవనెత్తబడలేదు – సూట్ ఆస్తి వక్ఫ్ ఆస్తి కాదని పేర్కొంటూ ఆ భూస్వామికి అనుకూలంగా దావా వేశారు – విచారణ న్యాయస్థానం తీర్పును సమర్థించిన మొదటి అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం – రెండవ అప్పీలు – వాస్తవాలను పక్కనపెట్టి ఉన్నత న్యాయస్థానం అందుకు అనుమతించింది – సమర్థన – నిర్ణయం: సమర్థనీయం కాదు – ఎలాంటి వాదనలు, ఆధారం లేకుండా ఉన్నత న్యాయస్థానం సూట్ ఆస్తి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి అని తీర్పునిచ్చింది – ఇది విచారణ న్యాయస్థానం లేదా మొదటి అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం ముందు అద్దెదారుల కేసు కాదు – దీంతో ఉన్నత న్యాయస్థానం ఉత్తర్వులను కొట్టివేసి విచారణ న్యాయస్థానం, మొదటి అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం తీర్పు సమర్థించడమైనది – ఎం.పి. వసతి నియంత్రణ చట్టం, 1961 – సెక్షన్12 (1) (సి), 12 (1) (ఎఫ్) మరియు 12 (1) (జి).

పిటిషనర్–ఇంటి యజమాని ప్రతివాది–అద్దెదారుపై మధ్యప్రదేశ్ వసతి నియంత్రణ చట్టం, 1961 లోని 12(1)(సి), 12(1)(ఎఫ్), 12(1)(జి) సెక్షన్ల కింద తొలగింపు కోసం దావా వేశారు. దావా ఆస్తి వక్ఫ్ ఆస్తి అని ప్రతివాదులు లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలం దాఖలు చేశారు, అందువల్ల, ఈ కేసును విచారించే అధికారం విచారణ న్యాయస్థానానికి లేదు, కానీ సూట్ ఆస్తి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి అని ఎక్కడా వాదించలేదు. ఈ వ్యాజ్యం వక్ఫ్ ఆస్తి కాదని తేల్చిన విచారణ న్యాయస్థానం పిటిషనర్లకు

అనుకూలంగా తీర్పునిచ్చింది. మొదటి అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం ముందు కూడా ప్రతివాదులు సూట్ ఆస్తి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి అనే వాదనను లేవనెత్తలేదు. విచారణ న్యాయస్థానం ఆదేశాలను మొదటి అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం సమర్థించింది. ఆ తర్వాత ప్రతివాది నెం.1, 2 రెండో అప్పీలు దాఖలు చేయగా, అందుకు అనుమతించారు. వాస్తవానికి సంబంధించిన సమకాలీన ఫలితాలను ఉన్నత న్యాయస్థానం కొట్టివేసింది. అందువల్ల ఈ అప్పీల్.

అప్పీలుకు అనుమతి ఇచ్చిన న్యాయస్థానం

నిర్ణయం: ఎలాంటి వాదనలు, ఆధారం లేకుండా ఉన్నత న్యాయస్థానం ఈ దావా ఆస్తి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి అని తేల్చి చెప్పింది. ఈ ఆస్తిని పిటిషనర్ల తండ్రి, అతని సోదరులు కొనుగోలు చేశారని, వాస్తవానికి ఆ ఆస్తిని పిటిషనర్లు 31.12.1991 తేదీ నాటి సేల్ డీడ్ ద్వారా కొనుగోలు చేశారని ఉన్నత న్యాయస్థానం తప్పుగా పేర్కొంది. తప్పుడు వాస్తవాన్ని ఊహించడం పూర్తిగా తప్పు కనుగొనడానికి మరియు నిర్ధారణకు దారితీసింది. ఉన్నత న్యాయస్థానం తన తీర్పులో పూర్తిగా కొత్త కేసును తెరపైకి తెచ్చింది. విచారణ న్యాయస్థానం ముందు గానీ, మొదటి అప్పీలేట్ న్యాయస్థానంలో గానీ ప్రతివాదుల వాదన గానీ లేదు. ఎలాంటి ఆధారం లేకుండా తీర్పు వెలువరించడంలో ఉన్నత న్యాయస్థానం తీవ్ర తప్పు చేసింది. పిడబ్ల్యు 1 ను విచారణ న్యాయస్థానం పరిశీలించింది మరియు అతను తన సాక్ష్యంలో తాను మరియు తన అన్నయ్య ఎస్కె-అప్పీలుదారు ప్రశ్నార్థక ఆస్తికి యజమానులమని స్పష్టంగా అతను పేర్కొన్నాడు. ఉన్నత న్యాయస్థానం వాస్తవాలను త్రోసిపుచ్చడం సమంజసం కాదన్నారు. దీంతో ఉన్నత న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పును కొట్టివేసి, మొదటి అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం సమర్థించిన విచారణ న్యాయస్థానం తీర్పును, ఉత్తర్వులను పునరుద్ధరించబడ్డాయి. [8, 9, 13 పేరాలు][99-సి-డి; జి-హెచ్; 100-ఎ; 101-ఎఫ్-జి].

శ్రీమతి రుక్మాబాయి వర్సెస్ లాలా లక్ష్మీనారాయణ మరియు ఇతరులు. AIR 1960 ఎస్సీ 335; కుప్పల ఓబుల్ రెడ్డి వర్సెస్ ఎల్ఆర్ఎస్. ద్వారా బోనాల వెన్నట నారాయణ రెడ్డి (మరణించారు) (1984) 3 ఎస్సీసీ 447; ముడి గౌడ గౌడప్ప సంఖ్ వర్సెస్ రామ చంద్ర రావగౌడ సంఖ్(1969) 1 SCC 386 – ఆధారపడింది.

రంధి అప్పలస్వామి వర్సెస్ రాంధీ సూర్యనారాయణమూర్తి మరియు ఇతరులు. ఐఎల్ఆర్ 1948 ఎమ్.ఏ.డి 440 – ఆమోదించబడింది.

కేసు చట్టం సూచన:

ఏఐఆర్ 1960 ఎస్సీ 335	ఆధారపడింది	పేరా 10
(1984) 3 SCC 447	ఆధారపడింది	పేరా 11
(1969) 1 SCC 386	ఆధారపడింది	పేరా 12
ఐఎల్ఆర్ 1948 ఎమ్ఏడి 440	ఆమోదించడింది	పేరా 12

సివిల్ అప్పీలేట్ న్యాయ నిర్ణయం: సివిల్ అప్పీల్ నెం.2398/2002.

17.08.2001న జబల్ పూర్ లోని మధ్యప్రదేశ్ ఉన్నత న్యాయస్థానం రెండవ అప్పీలు నెంబరు 596/1999 లో ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి.

అప్పీలుదారుల తరుపున రోహిత్ ఆర్య, అక్షత్ శ్రీవాస్తవ్, నితిన్ గౌర్, పి.పి.సింగ్.

ప్రతివాదుల తరఫున అబ్దుల్ కరీం అన్సారీ (రామ్ స్వరూప్ శర్మ కోసం).

న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పు వెలువరించినవారు

దల్వీర్ భండారీ, న్యాయమూర్తి: 1. జబల్ పూర్ లో 17.8.2001న మధ్యప్రదేశ్ ఉన్నత న్యాయస్థానం రెండో అప్పీల్ నెం.596/1999 లో ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ఈ అప్పీల్ దాఖలైంది.

2. ఎలాంటి ఆధారం, సమర్థన, సహేతుక కారణాలు లేకుండా రెండో అప్పీలులో ఉన్నత న్యాయస్థానం వాస్తవాలను పక్కన పెట్టడంతో పిటిషనర్ ఈ తీర్పుపై తీవ్ర అసంతృప్తి వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

3. ఈ అప్పీలును పరిష్కరించడానికి మరియు అవసరమైన సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఈ క్రింది విధంగా పునరుద్ఘాటించబడ్డాయి:

లక్ష్మీనారాయణ్ పాల్ (విచారణ న్యాయస్థానంలో పిటిషనర్లు) కుమారులు సమీర్ కుమార్ పాల్, సుభాష్ చంద్ర పాల్ జబల్పూర్ సివిల్ న్యాయమూర్తి న్యాయస్థానంలో దావా వేశారు. ప్లెయింట్ లో అప్పీలుదారులు షాప్ నెం.1214 (ఓల్డ్ నెం.892), న్యూ కార్పొరేషన్ చౌక్, రైట్ టౌన్,

జబల్పూర్ ఆధీనంలో ఉన్న యజమానులని స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు. 31.12.1991 నాటి సేల్ డీడ్ ద్వారా వారు ఈ దుకాణాన్ని కొనుగోలు చేశారు.

4. మధ్యప్రదేశ్ వసతి నియంత్రణ చట్టం, 1961లోని సెక్షన్ 12(1)(సి) (అద్దెదారుడు ఇబ్బంది కలిగించాడని), 12(1)(ఎఫ్) (నివాసేతర అవసరాల కోసం భూస్వామికి సరైన అవసరం కోసం), 12(1)(జి) (మరమ్మతులు చేపట్టడానికి భూ యజమాని యొక్క నిజమైన అవసరాలు) కింద ప్రతివాదులపై (ఇక్కడ ప్రతివాదులు) తొలగింపు కోసం అప్పీలుదారులు దావా వేశారు. చట్టంలోని సెక్షన్ 12 లోని సంబంధిత భాగాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

> "12. అద్దెదారుల తొలగింపుపై ఆంక్షలు-(1) మరే ఇతర చట్టం లేదా ఒప్పందంలో దీనికి విరుద్ధంగా ఉన్నప్పటికీ, ఈ క్రింది ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ కారణాలతో తప్ప, ఏదైనా వసతి నుండి ఖాళీ చేసినందుకు ఒక అద్దెదారుపై ఏ సివిల్ న్యాయస్థానంలోనూ దావా వేయబడదు, అవి-
>
> (a)–(b) x x x
>
> (c) అద్దెదారు లేదా అతనితో నివసిస్తున్న ఎవరైనా వ్యక్తి ఒక ఉపద్రవాన్ని సృష్టించారని లేదా అతను వసతి యొక్క అద్దెలో చేరిన ఉద్దేశ్యానికి విరుద్ధమైన ఏదైనా చర్యను చేశాడని లేదా దానిలో భూస్వామి యొక్క ప్రయోజనాలను ప్రతికూలంగా మరియు గణనీయంగా ప్రభావితం చేసే అవకాశం ఉందని:
>
> (d)-(e) x x x
>
> (f) నివాసేతర ప్రయోజనం కోసం అనుమతించే వసతిని యజమాని తన వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి లేదా ప్రారంభించడానికి లేదా అతని ప్రధాన కుమారులు లేదా అవివాహిత కుమార్తెలలో ఎవరైనా యజమానిగా ఉంటే లేదా దాని ప్రయోజనం కోసం వసతి కలిగి ఉన్న ఏ వ్యక్తికైనా అవసరం మరియు ఇంటి యజమాని లేదా అటువంటి వ్యక్తికి నగరం లేదా పట్టణంలో తన వృత్తిలో తన స్వంత సహేతుకమైన అనువైన నివాసేతర వసతి లేదు, ఆందోళన చెందుతున్నారు;

(g) ఆ వసతి అసురక్షితంగా మారిందని, లేదా మానవ నివాసానికి పనికిరాదని మరియు నివాసాన్ని ఖాళీ చేయకుండా చేపట్టలేని మరమ్మతులు చేపట్టడానికి ఇంటి యజమాని నిజాయితీగా ఉండాలని పేర్కొంది."

5. విచారణ న్యాయస్థానంలో దాఖలు చేసిన లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలో, ఇక్కడ ప్రతివాదులు ఇక్కడ అప్పీలుదారులు సూట్ ఆస్తికి యజమానులు కాదని, సూట్ ఆస్తి వక్ఫ్ ఆస్తి అయినందున ఈ కేసును విచారించే అధికారం విచారణ న్యాయస్థానానికి లేదని ప్రధాన అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తారు. 'మద్రాస్ హోటల్' అనే సూట్ ప్రాపర్టీ ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి అని లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలో ప్రతివాదులు ఎక్కడా ప్రస్తావించకపోవడం గమనార్హం. మిఠాయిల వ్యాపారం, రెస్టారెంట్ నడపడం అప్పీలుదారులకు చాలా అవసరమని విచారణ న్యాయస్థానం అభిప్రాయపడింది. జబల్పూర్లో అప్పీలుదారుల ఆధీనంలో మరే ఇతర ఖాళీ స్థలం లేదు. ఆ దుకాణం చాలా పాతదని, అసురక్షితంగా ఉందని, శిథిలావస్థలో ఉందని పేర్కొన్నారు. దుకాణంలో మరమ్మతులు చేసి కొన్ని నిర్మాణాత్మక మార్పులు చేయాల్సిన అవసరం ఉందని, వాటిని పిటిషనర్లకు అందుబాటులో ఉంచితే తప్ప చేపట్టలేమని పేర్కొన్నారు. పిటిషనర్లకు దావా ఆస్తి అవసరం ఉందని విచారణ న్యాయస్థానం స్పష్టం చేసింది. 1992 సెప్టెంబర్ నుంచి ప్రతివాదులు అద్దె చెల్లించలేదని, పిటిషనర్లకు అనుకూలంగా డిఫాల్ట్ అంశాన్ని విచారణ న్యాయస్థానం నిర్ధారించింది. ఈ వ్యాజ్యం వక్ఫ్ ఆస్తి కాదని విచారణ న్యాయస్థానం స్పష్టంగా తేల్చి పిటిషనర్ల దావాను కొట్టివేసింది.

6. ప్రతివాదులు జబల్పూర్ 11వ అదనపు జిల్లా న్యాయమూర్తి న్యాయస్థానంలో మొదటి అప్పీలు దాఖలు చేశారు. ఈ మొత్తం సాక్ష్యాన్ని అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం స్వతంత్రంగా తిరిగి ప్రశంసించింది మరియు ప్రతివాదులు జబల్పూర్ మొత్తం నగరంలో మరే ఇతర నివాసేతర నివాసాన్ని కలిగి ఉన్నారని నిరూపించడంలో ప్రతివాదులు విఫలమయ్యారని న్యాయస్థానం స్పష్టంగా పేర్కొంది. విచారణ న్యాయస్థానం తీర్పును మొదటి అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం సమర్థించింది. మొదటి అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం ముందు కూడా ప్రశ్నార్థకమైన 'మద్రాస్ హోటల్' అనే ఆస్తి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి అని ఎటువంటి పిటిషన్ తీసుకోకపోవడం గమనార్హం. మొదటి అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం అప్పీలును కొట్టివేసింది.

7. జబల్పూర్లోని 11వ అదనపు జిల్లా న్యాయమూర్తి ఇచ్చిన తీర్పుతో వ్యథ చెందిన ప్రతివాదులు 1, 2 జబల్పూర్లోని మధ్యప్రదేశ్ ఉన్నత న్యాయస్థానంలో రెండో అప్పీలును దాఖలు చేశారు.

8. 'మద్రాస్ హోటల్' అనే ఆస్తి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి అని ఉన్నత న్యాయస్థానం ఎలాంటి వాదనలు, ఆధారాలు లేకుండా తన తీర్పులో పేర్కొంది. 'మద్రాస్ హోటల్' అనే ఆస్తిని అప్పీలుదారుల తండ్రి, అతని సోదరులు కొనుగోలు చేశారని, వాస్తవానికి ఈ ఆస్తిని అప్పీలుదారులు 31.12.1991 నాటి సేల్ డీడ్ ద్వారా కొనుగోలు చేశారని ఉన్నత న్యాయస్థానం తప్పుగా పేర్కొంది. తప్పుడు వాస్తవాన్ని ఊహించడం పూర్తిగా తప్పు కనుగొనడానికి మరియు నిర్ధారణకు దారితీసింది. 8వ పేరాలో ఉన్నత న్యాయస్థానం ఇలా వ్యాఖ్యానించింది:

> ".......'మద్రాస్ హోటల్' గా పిలిచే ఈ భవనం పిటిషనర్లుగా ఉన్న లక్ష్మీనారాయణ్ పాల్, ఆయన ఇద్దరు కుమారులకు చెందినదిగా నిర్ధారించారు. అది వారి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి. లక్ష్మీనారాయణ తన ఇద్దరు సోదరులతో కలిసి వ్యాపారం చేస్తున్నప్పుడు ఈ భవనాన్ని కొనుగోలు చేశారు మరియు ఆ భవనాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్న చాలా కాలం తరువాత విభజన జరిగింది. ఆ విభజనలో ఆ భవనాన్ని లక్ష్మీనారాయణకు మాత్రమే కేటాయించారు......"

9. ఉన్నత న్యాయస్థానం తన తీర్పులో పూర్తిగా కొత్త కేసును తెరపైకి తెచ్చింది. విచారణ న్యాయస్థానం ముందు గానీ, మొదటి అప్పీలేట్ న్యాయస్థానంలో గానీ ప్రతివాదుల వాదన గానీ లేదు. ఎలాంటి ఆధారం లేకుండా తీర్పు వెలువరించడంలో ఉన్నత న్యాయస్థానం తీవ్ర తప్పు చేసింది. పిడబ్ల్యు 1 సుభాష్ చంద్రపాల్ ను విచారణ న్యాయస్థానం విచారించింది మరియు అతను తన సాక్ష్యంలో తాను మరియు తన అన్నయ్య సమీర్ కుమార్ ప్రశ్నార్థక ఆస్తికి యజమానులమని స్పష్టంగా పేర్కొన్నాడు.

10. రుక్మాబాయి వర్సెస్ లాలా లక్ష్మీనారాయణ మరియు ఇతరులు ఏఐఆర్ 1960 ఎస్సీ 335 ప్రకారం ఉమ్మడి హిందూ కుటుంబానికి చెందిన వ్యక్తికి ఉన్న చరాస్తులు, స్థిరాస్తులు ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి అని చెప్పలేమని ఈ న్యాయస్థానం పేర్కొంది. ఆ వాస్తవాన్ని నిర్ధారించడానికి ఒక నిర్దిష్ట ఆస్తి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి అని వాదించే వ్యక్తిపై భారం ఉంటుంది.

11. అప్పీలుదారుల కుప్పాల ఓబుల్ రెడ్డి వర్సెస్ బోనాల వెంకట నారాయణ రెడ్డి (మరణం) (1984) 3 ఎస్ సి సి 447 ప్రకారం ఆస్తులు ఉమ్మడి ఆస్తులు అనే దానిపై ఎలాంటి వాదనలు లేవని, ఉమ్మడి కుటుంబానికి సంబంధించిన ఏ సమస్య లేవనెత్తలేదని, ఆస్తులు ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తులు అని చెప్పడానికి సరైన ఆధారాలు లేవని న్యాయస్థానం పేర్కొంది, మరియు అభ్యర్థనలు లేనప్పుడు అటువంటి సమస్యను లేవనెత్తడానికి అవకాశం లేదు. ఎటువంటి వాదనలు, ఏ సమస్యా లేనప్పుడు, సరైన సాక్ష్యాధారాలు లేనప్పుడు, ఆస్తులు ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తులు అని ఉన్నత న్యాయస్థానం న్యాయమూర్తి వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయం స్పష్టంగా అవాస్తవమని న్యాయస్థానం అభిప్రాయపడింది. హిందూ ఉమ్మడి కుటుంబం ఉందనే భావన ఉండవచ్చు కానీ ఉమ్మడి కుటుంబానికి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తులు ఉన్నాయనే ఊహకు తావుండదు.

12. అప్పీలుదారులు ముదిగౌడ గౌడప్ప సంఖ్ వర్సెస్ రామ్ చంద్ర రావగౌడ సంఖ్ (1969) 1 ఎస్ సిసి 386 పై కూడా ఆధారపడ్డారు, దీనిలో కుటుంబం ఉమ్మడిగా ఉన్నంత మాత్రాన ఆస్తి కూడా ఉమ్మడిగా ఉంటుందనే ఊహాగానాలు లేవని ఈ న్యాయస్థానం పేర్కొంది. కాబట్టి ఆ ఆస్తిని ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిగా ఆరోపించిన వ్యక్తి దానిని రుజువు చేయాలి. ఆ సందర్భంలో, ఏదైనా నిర్దిష్ట ఆస్తి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి అని నిరూపించే బాధ్యత మొదట, దానిని సహ-ఆస్తిగా పేర్కొన్న వ్యక్తిపై ఉంటుందని ఈ న్యాయస్థానం పేర్కొంది. కానీ ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిలో కొంత భాగాన్ని కలిగి ఉన్నట్లు అంగీకరించినా లేదా రుజువు చేసినా, ఉమ్మడి కుటుంబానికి చెందిన వ్యక్తి చేసిన ఏదైనా కొనుగోలును ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిగా పరిగణిస్తారు. అయితే ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి తప్పనిసరిగా ఉండాలనే పరిమితికి లోబడి ఉందని, దాని యొక్క సహాయంతో ప్రశ్నార్థకమైన ఆస్తిని సొంతం చేసుకోవచ్చని న్యాయస్థానం వ్యాఖ్యానించింది. తగినంత కేంద్రకాన్ని కలిగి ఉన్నట్లు చూపించిన తరువాత మాత్రమే, ఆస్తిని స్వీయ-స్వాధీనంగా చెప్పుకునే వ్యక్తిపై బాధ్యత మారుతుంది, కుటుంబ ఆస్తి నుండి ఎటువంటి సహాయం లేకుండా ఆస్తిని పొందారని నిర్ధారించుకోవాలి. ముదిగౌడ గౌడప్ప సంఖ్ (పైన పేర్కొన్న) లో, ఈ న్యాయస్థానం రాంధి అప్పలస్వామి వర్సెస్ రంధి సూర్యనారాయణమూర్తి మరియు ఇతరులు ఐఎల్ఆర్ 1948 ఎమ్ఏడి 440 లో ప్రివీ కౌన్సిల్ తీర్పు యొక్క నిష్పత్తిపై ఎక్కువగా ఆధారపడింది, దీనిలో హిందూ చట్టం యొక్క చట్టపరమైన స్థితిని సర్ జాన్ బ్యూమాంట్ చక్కగా వివరించారు. తీర్పు యొక్క సంబంధిత భాగం ఈ క్రింది విధంగా పునరుత్పత్తి చేయబడింది:

> "ఉమ్మడి కుటుంబం ఉనికికి రుజువు చేయడం వల్ల కుటుంబంలోని ఏ సభ్యుడి వద్ద ఉన్న ఆస్తి ఉమ్మడిగా ఉంటుందనే భావనకు దారితీయదని, వాస్తవాన్ని నిర్ధారించడానికి ఏదైనా ఆస్తి

వస్తువు ఉమ్మడిగా ఉందని వాదించే వారిపై భారం పడుతుందని అన్నారు. కానీ ఆ కుటుంబం కొంత ఉమ్మడి ఆస్తిని కలిగి ఉందని, దాని స్వభావం మరియు సాపేక్ష విలువ నుండి ఆస్తిని పొందే కేంద్రకాన్ని గా ఉండవచ్చని నిర్ధారించబడినప్పుడు, ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి సహాయం లేకుండా ఆస్తిని పొందారని నిర్ధారించడానికి స్వీయ-స్వాధీనాన్ని ఆరోపించే పక్షంపై భారం పడుతుంది."

13. ఈ నేపథ్యంలో ఉన్నత న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పును కొట్టివేయక తప్పని పరిస్థితి నెలకొంది. ఈ కేసులో ఉన్నత న్యాయస్థానం వాస్తవాలను తిరగదోడటం సమంజసం కాదన్నారు. తత్ఫలితంగా, అప్పీల్ అనుమతించబడింది మరియు ఉన్నత న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పును రద్దు చేయబడుతుంది మరియు మొదటి అప్పీలేట్ న్యాయస్థానం ధృవీకరించిన విధంగా విచారణ న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులను పునరుద్ధరిస్తారు. ఈ కేసులో వాస్తవాలు, పరిస్థితుల దృష్ట్యా పక్షాలు తమ సొంత ఖర్చులను భరించాలని ఆదేశించింది.

అప్పీలు అనుమతించబడింది.